

Pomoc dla gmin w zakwaterowaniu repatriantów

Gmina, na terenie której zamieszkiwać będzie repatriant, może wystąpić o udzielenie pomocy finansowej na zapewnienie lokalu mieszkalnego dla repatrianta oraz jego rodziny. Wniosek o przyznanie świadczenia gmina składa do właściwego wojewody. Środki finansowe przekazywane są w formie dotacji z budżetu państwa na podstawie porozumienia zawartego z właściwym wojewodą.

Gmina może podjąć uchwałę, w której zobowiązuje się do zapewnienia lokalu mieszkalnego określonego imiennie lub nieimiennie kandydatowi na repatrianta. Może również zobowiązać się do zawarcia umowy nadającej mu tytuł prawny do lokalu mieszkalnego na czas nieokreślony. Jeśli uchwała została podjęta wobec określonego kandydata na repatrianta, wówczas dotacja może być do wysokości kwoty stanowiącej równowartość iloczynu 45m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego i wysokości wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1 m² na terenie danego powiatu ogłaszanego przez wojewodę na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1182), obowiązującego w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 5. Natomiast jeśli uchwała dotyczy kandydata nieokreślonego imiennie wówczas dotacja może być przyznana do wysokości kwoty stanowiącej równowartość iloczynu 55 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego i wysokości wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1 m² na terenie danego powiatu ogłaszanego przez wojewodę.

Dotacja stanowi dofinansowanie na zapewnienie lokalu mieszkalnego dla repatrianta oraz jego najbliższej rodziny.

Przy udzielaniu gminie dotacji uwzględnia się:

1. wielkość lokalu mieszkalnego;
2. jego wyposażenie i stan techniczny;
3. lokalizację;
4. koszty poniesione przez gminę w związku z zapewnieniem repatriantowi i członkom jego najbliższej rodziny lokalu mieszkalnego.

Na wniosek repatrianta gmina może mu udzielić wsparcia finansowego na wykonanie remontu, adaptację lub wyposażenie lokalu mieszkalnego w miejscu osiedlenia się w Rzeczypospolitej Polskiej. Maksymalna kwota, jaka może zostać przeznaczona na ten cel wynosi do 6000 zł na repatrianta i każdego członka rodziny. Kwota corocznie ulega podwyższeniu przy zastosowaniu wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego, ogłaszanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", w terminie 15 dni po upływie trzeciego kwartału. Pomocy nie udziela się repatriantowi, któremu gmina zapewniła lokal mieszkalny.

Repatriant składa wniosek osobiście do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce osiedlenia się repatrianta w terminie 2 lat od dnia nabycia przez repatrianta obywatelstwa polskiego.